

dade mercantil *Viajes Viabús Travel, S.L.*, titular da axencia de viaxes *Viajes Viabús Travel*, en solicitude de concesión do oportuno título-licenza de axencia de viaxes do grupo maiorista.

Resultando que coa referida solicitude se achegou toda a documentación que se indica no Decreto 42/2001, do 1 de febreiro, de refundición en materia de axencias de viaxes, guías de turismo e turismo activo.

Considerando que na empresa solicitante concorren todas as condicións exixidas polo Decreto 42/2001, do 1 de febreiro, para a obtención do título-licenza de axencia de viaxes do grupo maiorista.

Considerando que na tramitación do expediente se observaron todos os requisitos e formalidades establecidos legal e regulamentariamente.

Vistos a Lei 14/2008, do 3 de decembro, de turismo de Galicia, e o Decreto 42/2001, do 1 de febreiro, de refundición en materia de axencias de viaxes, guías de turismo e turismo activo, esta Secretaría Xeral para o Turismo,

RESOLVE:

Conceder título-licenza de axencia de viaxes do grupo maiorista con XG-341 a *Viajes Viabús Travel*, con casa central na rúa Sineiro número 20, O Grove, da que é titular *Viajes Viabús Travel, S.L.*, que poderá exercer a súa actividade mercantil a partir da data de publicación desta orde no *Diario Oficial de Galicia*, con suxeición ao preceptuado no Decreto 42/2001, do 1 de febreiro, de refundición en materia de axencias de viaxes, guías de turismo e turismo activo. Esta axencia quedará inscrita no Rexistro de Empresas e Actividades Turísticas da Comunidade Autónoma galega.

Contra esta resolución, que pon fin á vía administrativa, poderase interpor recurso contencioso-administrativo ante o Tribunal Superior de Xustiza de Galicia, no prazo de dous meses contados desde o día seguinte ao da súa publicación no *Diario Oficial de Galicia*, de conformidade co artigo 46 da Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdición contencioso-administrativa.

Previamente, poderá interpor recurso potestativo de reposición no prazo dun mes contado desde o día seguinte ao da publicación desta resolución no *Diario Oficial de Galicia*.

Todo iso sen prexuízo da posibilidade de interpor recurso extraordinario de revisión nos supostos e prazos previstos no artigo 118 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

Santiago de Compostela, 19 de xuño de 2009.

Roberto Varela Fariña
Conselleiro de Cultura e Turismo

Resolución do 24 de xuño de 2009, da Dirección Xeral de Patrimonio Cultural, pola que se incoa expediente para a inclusión no Inventario xeral do patrimonio cultural de Galicia dos restos de tres antigas fábricas de salga situadas na praia da Concha, na parroquia de Espasante, concello de Ortigueira.

Os restos das antigas fábricas de salga de Espasante, coñecidas cos nomes de Cantonal, Barquiñas e Piñeiro, constitúen o expoñente dun pasado industrial non moi afastado que merece ser conservado como testemuña histórica das actividades industriais derivadas do mar, e poden ser considerados como de interese relevante para a permanencia da cultura galega a través do tempo.

Trátase dun conxunto industrial composto por tres fábricas de salga que posúe un valor patrimonial innegable. Aínda que desde un punto de vista histórico estas construcións semellan ser algo serodias respecto do momento álxido das fábricas de salga (pois poden datarse no paso do século XIX ao XX), posúen un valor que as singulariza, que é o de conservar no tempo os modos tradicionais galegos de produción colectiva, que hoxe adxectivamos como industrial.

Ata os derradeiros anos do século XIX manteñen, polo menos dúas delas, o sistema de quiñón, ou aquel en que os traballadores son parceiros da sociedade mercantil e cobran en función do que esta produce. Aparecen así como propietarios e ao tempo como labradores ou pescadores, con participacións na sociedade de contía ben diferente á dos fomentadores ou industriais, evidenciando o sistema de repartición do quinto e terzo, presente tamén no sistema de herdanza ancestral galego.

Desde este punto de vista cabe sinalar que polo menos en dúas das fábricas (a de Cantonal e a de Barquiñas) cristaliza o sistema tradicional galego de repartición do traballo en sociedades, destinado á produción de excedente (ou comercial) e, por tanto, diferente do sistema autárquico propio dos grupos familiares. Nestas fábricas varias familias do lugar achegan diversos valores: uns os terreos e o diñeiro preciso e outros o traballo e a habelencia. Posúen, por tanto un valor tradicional etnográfico, de natureza inmaterial. Neste sentido é de salientar tamén a súa integración e relación funcional co mar, o que lle engade un valor paisaxístico ao conxunto.

Aínda que se descoñece en detalle o estado de conservación e a presenza ou ausencia dos elementos constituíntes destas fábricas, sábese que conservan os obxectos e aparellos de pesca. Os espazos e a súa articulación seguen a estar, en gran medida (sobre todo na de Cantonal e na de Barquiñas) como na época do seu funcionamento. Estas construcións e alfaias forman parte tamén do patrimonio cultural etnográfico, de natureza material.

A carón destes valores etnográficos cómpre ter en conta o estipulado nos artigos 64 e 66 da Lei

8/1995, do 30 de outubro, do patrimonio cultural de Galicia, que establece para os bens inmobles de carácter industrial o que segue: a todos os bens de carácter etnográfico que constitúan restos físicos do pasado tecnolóxico, produtivo e industrial galego que sexan susceptibles de seren estudados con metodoloxía arqueolóxica seralles aplicable o disposto nesta lei para o patrimonio arqueolóxico. Pertencen, xa que logo, ao que se denomina arqueoloxía industrial.

Por último, débese lembrar que no contorno inmediato existe un xacemento castrexo visitable, o castro de Punta dos Prados, que posúe, así mesmo, un elemento senlleiro como é o denominado monumento con forno e que actúa de modo sinérxico con estas fábricas desde o punto de vista patrimonial.

Tamén é evidente que estas edificacións son arquitecturas históricas que amosan unha tipoloxía específica como é a das fábricas de salga e, ao tempo, presentan peculiaridades interesantes, maiormente no caso da de Barquiñas.

Así mesmo, verifícase que estas fábricas están nun estado de conservación que, aínda que desigual, permite a súa reintegración nos tempos de hoxe, con outros usos diferentes aos orixinais. Son capaces de transmitir información patrimonial mediante a súa simple contemplación, é a súa presenza na paisaxe a que actúa de canle comunicativa que transfere ao observador unha mensaxe de natureza patrimonial; xa que logo, o mantemento e transmisión ás xeracións vindeiras desta característica comunicativa pasa pola conservación dos elementos e pola súa posterior restauración e reintegración, de xeito que estes valores se transmitan correctamente e que non se produza no proceso unha distorsión que modifique substancialmente a mensaxe patrimonial inicial.

Por todo o que antecede, cómpre concluír que as fábricas posúen un valemto cultural de natureza etnográfica, arqueolóxica e arquitectónica e tamén, pola súa localización espacial e a súa natureza construtiva, a capacidade de transmitir estes valores ao observador mediante a súa contemplación; xa que logo, deben ser conservadas e reintegradas no devir do tempo presente.

En consecuencia, a Dirección Xeral de Patrimonio Cultural, logo do informe dos seus servizos técnicos e en virtude do disposto polo título I da Lei 8/1995, do 30 de outubro, do patrimonio cultural de Galicia, así como polo Decreto 232/2008, do 2 de outubro, sobre o Inventario xeral do patrimonio cultural de Galicia, a Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común e demais normas de pertinente aplicación,

RESOLVE:

Primeiro.-Incoar o procedemento para a inclusión no Inventario xeral do patrimonio cultural de Galicia

dos restos das tres antigas fábricas de salga situadas na praia da Concha, na parroquia de Espasante, no concello de Ortigueira.

Segundo.-Notificar esta resolución aos interesados no procedemento, outorgándolles o oportuno trámite de audiencia por espazo de 15 días, co fin de que poidan alegar e presentar os documentos e xustificacións que consideren pertinentes.

Terceiro.-De conformidade co establecido no artigo 10.4º do Decreto 232/2008, do 2 de outubro, sobre o Inventario xeral do patrimonio cultural de Galicia, os bens que se refire a presente resolución serán obxecto de anotación preventiva no Inventario xeral do patrimonio cultural de Galicia.

Cuarto.-Esta resolución publicarase no *Diario Oficial de Galicia*.

Santiago de Compostela, 24 de xuño de 2009.

José Manuel Rey Pichel
Director xeral de Patrimonio Cultural

Resolución do 24 de xuño de 2009, da Dirección Xeral de Patrimonio Cultural, pola que se incoa expediente para a inclusión no Inventario xeral do patrimonio cultural de Galicia da antiga casa cuartel de Noalla, situada no lugar do Casal, na parroquia do Noalla do concello de Sanxenxo.

A antiga casa cuartel de Noalla constitúe unha mostra da arquitectura ecléctica de trazos modernistas que, pola súa tipoloxía, ten un interese relevante para a permanencia da identidade da cultura galega a través do tempo e, polo tanto, é merecedora de protección co fin de ser conservada e preservada de desaparecer.

A pesar de que o edificio no seu conxunto (e sobre todo algúns elementos concretos como a cuberta e os forxados interiores) se atopa nun avanzado estado de deterioración, mantén as condicións construtivas e formais que permiten a súa conservación dentro da súa liña de identidade orixinal.

O inmovible está situado nunha encrucillada de estradas (a C-550 e a PO-9206), circunstancia que lle confire certa singularidade respecto da posición e relevancia do edificio na formación da imaxe do seu contorno. Así mesmo, os seus volumes e motivos ornamentais, de estilo modernista, proporcionanlle unha elevada representatividade na zona.